

Пейо Яворов

Май

Радост – пролет! Слънце грей –
златен клас на нива зрей.
По ливади злака млади
росен лей брилянт-сълза;
бог въздъхне – вятър лъхне,
вий се къдрава лоза.

В полски равни широти
весел глъч и шум ехти:
неуморен в труд упорен,
тук обажда се орач,
де овчари, де жетвари,
ей, а там запял косач...

С киша, засух, буря, град,
че с немотност, че и с глад
ти сирашки род селашки,
невидяло мир сърце,
ти се бориш, що да сториш,
рий в пръстта до гроб ръце!

Все пак злото няма край.
Днес е харно: пей, мечтай...
И следите на бедите
нека пот ги от чело
поизбрише – де ще пише
иначе новото тегло?

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7066>]